

Ο Σύνδεσμος Κοινοτήτων Ασπροποτάμου.

Το 1938 τα χωριά Ασπροποτάμου Χαλίκι, Ανθούσα, Κατάφυτο, Στεφάνι, Κρασιά, Δολιανά, Καλλιρόη, Πολυθέα, Καστανιά και Αμάραντος ίδρυσαν τον Σύνδεσμο Ασπροποτάμου. Την εποχή εκείνη πρόεδρος στην Κρασιά ήταν ο Βίρβος, στον Αμάραντο ο Τζιότζιος, στην Πολυθέα ο Σύρμπας, στο Στεφάνι ο Πολύζος, στα Δολιανά ο Κώτσιος, στην Καστανιά ο Τρύπας. Την προεδρεία του Συνδέσμου Κοινοτήτων Ασπροποτάμου ανέλαβε ο Γεώργιος Βίρβος.

Στις 28 Αυγούστου 1938 ο Νομάρχης Τρικάλων Κατσιαμπής επισκέφθηκε τον Ασπροπόταμο προκειμένου να προεδρεύσει στη συνεδρίαση του Συνδέσμου Κοινοτήτων Ασπροποτάμου, η οποία έγινε στο δημοτικό σχολείο της Κρασιάς, παρουσία των δασαρχών Μερκούρη και Βαρελίδη και του μηχανικού Ζαμπετάκη.

Σκοπός αυτής της συνεδρίασης ήταν να συζητηθούν τα οδικά έργα που θα συνέδεαν τα Τρίκαλα με τα χωριά του Ασπροποτάμου. Για την πραγματοποίηση της οδικής αυτής αρτηρίας το κράτος υποσχέθηκε να χορηγήσει μια πίστωση ενός και ήμισυ εκατομμυρίου δρχ. ενώ τα Υπουργεία Γεωργίας και Οικονομικών απαιτούσαν την προσωπική εργασία των κατοίκων υπό την εποπτεία του Συνδέσμου Κοινοτήτων Ασπροποτάμου. Παράλληλα απαιτείτο και η οικονομική συμμετοχή των Κοινοτήτων οι οποίες συμμετείχαν στον Σύνδεσμο έτσι ώστε να συμπληρώνεται ετησίως ένα ποσό 200.000 δρχ. Η αναλογία της κάθε Κοινότητας καθορίστηκε βάσει του μέσου όρου των πραγματοποιηθέντων εσόδων κατά την τελευταία τριετία. Το δε ημερομίσθιο του κάθε εργαζόμενου καθορίστηκε σε 50 δρχ.

Στις 5 Σεπτεμβρίου 1938 εγκαινιάστηκε η έναρξη κατασκευής της οδικής αρτηρίας Τρίκαλα- Χαλικίου παρουσία του υπουργού Γεωργίας Κυριακού. Τον υπουργό υποδέχτηκαν στην Καστανιά οι κοινοτάρχες των χωριών του Ασπροποτάμου και ο Γ. Βίρβος κατά την προσφώνησή του τόνισε ότι « Η ημέρα της τελέσεως των εγκαινίων θα μείνει ιστορική [...] διότι επιλύεται ένα από τα σοβαρότερα ζητήματα , η συγκοινωνία και μετ' αυτής η εκμετάλλευση του δασικού πλούτου». Στη συνέχεια ο υπουργός Κυριακού πήρε τη σκαπάνη και άρχισε να σκάβει εγκαινιάζοντας κατά τον τρόπο αυτό την έναρξη του έργου ,το οποίο θα επέτρεπε την εκμετάλλευση των δασών από την οποία αρχικά θα προέκυπταν έσοδα 50.000.000. δρχ. ενώ ταυτόχρονα θα εύρισκαν εργασία οι κάτοικοι της περιοχής. (εφ. «Θάρρος» Τρικάλων 7/9/1938)

Αποδελτίωση και μεταγραφή κειμένου: **Μαρούλα Κλιάφα**